

РЕШЕНИЕ

№ 9283

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1085** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на К. К. Д., с адрес в [населено място] срещу мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление за достъп до обществена информация от 23.12.2025г..

С жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен. Претендира се присъждане на разноски за оказана безплатна правна помощ на основание чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата /ЗА/.

Ответникът - кметът на [община] чрез процесуален представител в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата. Предлага съдът да задължи жалбоподателката да посочи банкова сметка, по която да се преведе евентуално присъдена сума за разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на процесуалния представител на К.Д..

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните доказателства и доводите на страните, прие за установено следното:

Със заявление рег. № ЗДОИ - 24/23.12.2025г., адресирано до [община] жалбоподателката поискала информация за приходите и разходите на [община] по всички приключени съдебни дела през периода януари 2022г. – ноември 2025г., както следва:

- 1.вид и номер на делото;
- 2.съдебна инстанция;
- 3.име на ответна страна/ищец срещу [община];

4. номер и дата на съдебно решение;
5. вид на разхода – адвокатски хонорар, плащане на експертиза или обезщетение;
6. вид на прихода – обезщетение или възстановени разходи за защита, експертиза или други съдебни разноски.

Във връзка с посочените въпроси е поискано информацията да бъде предоставена в електронна форма по Системата за сигурно електронно връчване.

До приключване на съдебните прения ответникът не представи решение за достъп до поисканата информация или за изричен отказ.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу мълчалив отказ, който подлежи на оспорване по съдебен ред и от лице с правен интерес - подател на заявление за достъп до информация, по което органът не се е произнесъл.

Заявлението е регистрирано на 23.12.2025г. Съгласно чл.28, ал.1 от ЗДОИ заявленията се разглеждат не по-късно от 14 дни след датата на регистрирането им. Този срок може да бъде удължен, но с не повече от 14 дни, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случая срокът не е удължаван и е изтекъл на 06.01.2026г. /присъствен ден/. Към посочената дата органът не се е произнесъл по заявлението на Д., поради което съгласно чл.58, ал.1 от АПК се е формирал мълчалив отказ. Мълчаливият отказ се оспорва в двумесечен срок от изтичането на срока, в който органът е следвало да се произнесе. Жалбата е подадена на 13.01.2026г., респ. в срока по чл.149, ал.2 от АПК.

Съдът приема, че в случая е налице мълчалив отказ по процесното заявление, тъй като органът не се е произнесъл с изричен акт.

За ответника е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по поставените въпроси по начина и в сроковете, регламентирани в закона, като съгласно разпоредбата на чл.38 от ЗДОИ, административният орган и в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано писмено решение за това.

Липсата на отговор от ответника в законово определения срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК във вр. с чл.28, ал.1 от ЗДОИ. Ответникът не е спазил изискуемата от закона писмена форма и така е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила. Наличието на разпоредбите на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 от ЗДОИ относно формата и съдържанието на решението, както и за начина на връчването му, сочи на императивна законова уредба, изискваща изрично произнасяне както при предоставяне на достъп, така и при отказ от предоставяне на достъп до информация.

Като незаконосъобразен мълчаливият отказ по подаденото от жалбоподателя заявление следва да се отмени и да се задължи административният орган да постанови решение за предоставяне или за отказ за достъп до търсената обществена информация, за което да уведоми заявителя по посочения от него начин, съобразно мотивите на решението.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски за внесена държавна такса в размер на 5,11 евро е основателна.

Представен е договор за правна защита и съдействие, с който е договорено възнаграждение за адв. П. Й. по реда на чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата. Предвид предмета на делото и неговата сложност - размерът на възнаграждението следва да се определи по чл.8, ал.3 от Наредба

№ 1 от 9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, като в полза на адвокат Й. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 511,29 евро, за осъщественото процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

Изискването на нормата на чл.236, ал.1, т.7 от ГПК, с която е предвидено посочването на банковата сметка, по която да се преведат присъдените суми, или друг начин за плащане, е въведено в закона в съответствие с нормата на чл.127, ал.4 от ГПК, в която посочването на банкова сметка на ищеца или друг начин на плащане е предвидено като изискване към съдържанието на исковата молба, когато с нея се предявява осъдителен иск. Това изискване обаче не е част от съдържанието на жалбата и на решението, постановено по реда на АПК /арг. чл.150 и чл.172а от АПК/. Разпоредбите на ГПК се прилагат само за неуредени случаи в АПК. В случая съдържанието на решението по административно дело е посочено в чл.172а от АПК и от това съдържание не следва посочването на банковата сметка, по която да се преведат присъдените суми, или друг начин за плащане, поради което искането на ответника в тази насока е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление рег. № ЗДОИ - 24/23.12.2025г., за достъп до обществена информация, подадено от К. К. Д., с адрес в [населено място].

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на [община] за произнасяне с изричен акт по заявление за достъп до обществена информация рег. № ЗДОИ - 24/23.12.2025г., подадено от К. К. Д., с адрес в [населено място].

ОСЪЖДА [община] да заплати на К. К. Д., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], вх.Б, ет.3, ап.8, сума в размер на 5,11 евро, разноски по делото.

ОСЪЖДА [община] да заплати на адв. П. В. Й., с л. № [ЕГН] сумата 511,29 евро, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: